

* ה'ג'ר' *

ב וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר *אשר צוה יהוה: ומליל משה עם רישי שבטיא. לבני ישראל למימר. דין פתגמא; דפקיד יי; ג איש בן-יזר נדר ליהוה או-השבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו ככל-היצא מפיו יעשה: גבר ארי יזר נדר קדם יי. או יקים קים למיסר אסר על נפשיה. לא יבטיל פתגמיה. ככל דפוק מפומיה יעביד; ד ואשה בן-תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ואתתא. ארי תדר נדר קדם יי. ותיסר אסר; בבית אבוקא ברביותה; ה ושמע אביה את-נדרה ואסרה אשר אסרה על-נפשה והחריש לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: וישמע אבוקא ית נדרה. ואסרה דאסרת על נפשה. וישתוק לה אבוקא. ויקומו כל נדרהא. וכל אסרי; דאסרת על נפשה יקומו; ו ואם-הניא אביה אתה ביום שמעו כל-נדריה ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא יקום ויהוה יסלח-לה בן-הניא אביה אתה: ואם אעדי אבוקא יתהון ביומא דשמע. כל נדרהא. ואסרהא. דאסרת על נפשה לא יקומו. ומן קדם יי ישתביק לה; ארי אעדי אבוקא יתהון; ☆ ז ואם-היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על-נפשה: ואם מהוה תהיו לגבר. ונדרהא עלה. או פירוש שפותהא; דאסרת על נפשה; ח ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה יקמו: וישמע בעלה. ביומא דשמע וישתוק לה. ויקומו נדרהא. ואסרהא. דאסרת על נפשה יקומו; ט ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את-נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על-נפשה ויהוה יסלח-לה: ואם. ביומא דשמע בעלה אעדי יתהון. ובטיל. ית נדרה דעלה. וית פירוש שפותהא. דאסרת על נפשה. ומן קדם יי ישתביק לה; ☆ י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה יקום עליה: ונדר ארמלא ומתרכא. כל; דאסרת על נפשה קים עלה; יא ואם-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה בשבעה: ואם בית בעלה נדרת. או אסרת אסר; על נפשה בקיום; יב ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: וישמע בעלה וישתוק לה. לא אעדי יתהון. ויקומו כל נדרהא. וכל אסרי; דאסרת על נפשה יקומו; יג ואם-הפר יפר אתם | אישה ביום שמעו כל-מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח-לה: ואם בטלא יבטיל יתהון בעלה ביומא דשמע. כל אפקות שפותהא לנדרהא.

ולאסר נפשה לא יקומו. בעלה בטילנון; ומן קדם יי ישתביק לה; ☆

יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: כל נדר. וכל קיומת אסר לסגפא נפש. בעלה יקימנו ובעלה יבטילנו; טו ואם-החרש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם פי-החרש לה ביום שמעו: ואם משתק ישתוק לה בעלה מיום ליום. ויקיים ית כל נדרהא. או ית כל אסרהא דעלה. קיים יתהון, ארי שתיק לה ביומא דשמע; טז ואם-הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את-עונה: ואם בטלא יבטיל. יתהון בתר דשמע, ויקביל ית חובה; יז אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו בין-אב לבתו בנעריה בית אביה: אלן קימאי. דפקיד יי ית משה. בין גוברא לאתתיה. בין אבא לברתיה. ברביותה בית

אבוהא; פ

ב בסת"י (שני) לא א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיד: אתפרע. פורענות בני ישראל. מן מדינאי. בתר בן תתפניש לעמד; ג וידבר משה אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על-מדין לתת נקמת-יהוה במדין: ומליל משה עם עמא למימר. זריוז מנכון. גוברין לחילא. ויהון על מדין. למתן פורענות דין עמיה דיי במדין; ד אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: אפא לשבטא. אפא לשבטא. לכל שבטיא דישרא. תשלחון לחילא; ה וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים-עשר אלף חלוצי צבא: ואתבחרו מאפיא דישרא. אפא לשבטא. תרי עשר אפין מזרזי חילא; ו וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: ושלח יתהון משה. אפא לשבטא לחילא. יתהון. וית פינחס. בר אעזר כהנא לחילא. ומני קודשא. וחצוצרת יבבתא בידיה; ז ויצבאו על-מדין כאשר צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר: ואתחילו על מדין. כמא דפקיד יי ית משה. וקטלו כל דכורא; ח ואת-מלכי מדין הרגו על-חלליהם את-אוי ואת-רקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן-בעור הרגו בחרב: וית מלכי מדין קטלו על קטליהון. ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע. חמשא מלכי מדין. וית בלעם בר בעור. קטלו בחרבא;

ט וַיִּשְׁבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-נָשֵׁי מִדִּין וְאֶת-טַפָּם וְאֵת כָּל-בְּהֵמָתָם
 וְאֶת-כָּל-מִקְנֵיהֶם וְאֶת-כָּל-חֵילֵם בְּזָזוֹ: וּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל. ית נשי מדין וית טפלהון.
 וְיָת כָּל בְּעִירָהוֹן וְיָת כָּל גִּיתִיהוֹן. וְיָת כָּל נְכִסְיָהוֹן בְּזָזוֹ; י וְאֵת כָּל-עֲרִיפֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם
 וְאֵת כָּל-טִירָתָם שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ: וְיָת כָּל קְרוּיָהוֹן בְּמוֹת־בְּנֵיהוֹן. וְיָת כָּל בֵּית סַגְדָתָהוֹן.
 אוֹקִידוּ בְּנוֹרָא; יא וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-הַשְּׁלָל וְאֵת כָּל-הַמְּלָקוֹחַ בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה:
 וּשְׁבוּ יָת כָּל עֵדָאָה. וְיָת כָּל דְּבַרְתָּא. בְּאִנְשָׁא וּבְבַעֲרִיא; יב וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-
 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבִי וְאֶת-הַמְּלָקוֹחַ וְאֶת-
 הַשְּׁלָל אֶל-הַמַּחֲנֶה אֶל-עֲרֶבֶת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: וְאִיתִיאוּ. לָזוֹת
 מֹשֶׁה וְלָזוֹת אֶלְעָזָר כֹּהֵנָא וְלָזוֹת כְּנַשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. ית שביא וית דברתא. וית עדאה למשריתא.

למישריא דמואב. דעל ירדנא דיריחו; ס

ג בסת"י (שלישי) (שני כשהן מחוברות) יג וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל-נְשֵׂי־אֵי
 הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל-מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה: וּנְפִקוּ. מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר כֹּהֵנָא. וְכָל רַבְרְבֵי כְּנַשְׁתָּא
 לְקַדְמוֹתָהוֹן. לְמַבְרָא לְמַשְׁרִיתָא; יד וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שָׂרֵי הָאֱלֹפִים
 וְשָׂרֵי הַמַּאוֹת הַבָּאִים מִצְּבֹא הַמְּלַחְמָה: וּרְגִיז מֹשֶׁה. עַל דְּמַמְנָן עַל חֵילָא. רַבְנֵי
 אִפִּי וְרַבְנֵי מַאוֹתָא. דְּאָתוּ מַחִיל קַרְבָּא; טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחַיִּיתֶם כָּל-
 נַקְבָּה: וְאָמַר לְהוֹן מֹשֶׁה. הַקַּיִימְתוּן כָּל נֹקְבָא; טז הֵן הִנֵּה *הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּדַבֵּר בַּלְעָם לְמַסְר־מַעַל בִּיהוָה עַל דְּבַר-פְּעוֹר וְתֵהִי הַמַּגִּפָּה בְּעֵדֶת
 יְהוָה: הָא אַנְיִן הוּאָה. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִיצַת בַּלְעָם. לְשַׁקְרָא שְׁקַר קָדָם יי עַל עֵיסק פְּעוֹר. וְהוֹת
 מַחְתָּא בְּכַנְשַׁתָּא דִּי; יז וְעַתָּה הֲרָגוּ כָל-זָכָר בְּטָף וְכָל-אִשָּׁה יָדְעַת אִישׁ
 לְמִשְׁכַּב זָכָר הֲרָגוֹ: וּכְעַן. קְטוּלוּ כָל דְּכוּרָא בְּטַפְלָא. וְכָל אִתְתָּא. דִּידְעַת גָּבַר. לְמִשְׁכַּבֵּי
 דְּכוּרָא קְטוּלוּ; יח וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הָחִיו לָכֶם:
 וְכָל טַפְלָא בְּנִשְׂיָא. דְּלֹא יָדְעָא מִשְׁכַּבֵּי דְּכוּרָא. קִימוּ לְכוּן; יט וְאַתֶּם חָנוּ מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה
 שְׁבַעֲת יָמִים כָּל הַרְג נֶפֶשׁ *וְכָל | נִגְעַ בְּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וְשְׁבִיכֶם: וְאַתּוֹן. שְׂרוּ. מִבְּרָא לְמַשְׁרִיתָא שְׁבַעֲת יוֹמִין. כָּל דְּקַטַּל
 נַפְשָׁא. וְכָל דְּקָרַב בְּקַטִּילָא. תַּדּוֹן עַלְוָהִי. בַּיּוֹמָא תְּלִיתָאָה וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה. אַתּוֹן וּשְׁבִיכוּן;
 כ וְכָל-בְּגָד וְכָל-כְּלֵי-עוֹר וְכָל-מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל-כְּלֵי-עֵץ תִּתְחַטְּאוּ: וְכָל
 לְבוּשׁ וְכָל מִן דְּמִשְׁךְ. וְכָל עוֹבַד דְּמַעֲזִי וְכָל מִן דְּאָע. תַּדּוֹן עַלְוָהִי; ס

כא וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַאֲמַר אֶעֱזֹר כַּהֲנָא לְגוֹבְרֵי חִילָא. דְּאָתוּ לְקַרְבָּא.
 דָּא גְזִירַת אֹרִיתָא, דְּפַקִּיד יֵי יַת מֹשֶׁה; כב אַךְ אֶת־הַזֹּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
 אֶת־הַבְּרֹזָל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֹפְרַת: בְּרַם יַת דְּהַבָּא וְיַת כֶּסֶפָּא. יַת נְחָשָׁא יַת
 בְּרֹזָלָא, יַת עֵבְצָא וְיַת אֲבָרָא; כג כָּל־דְּדַבֵּר אֲשֶׁר־יָבֵא בְּאִשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאִשׁ וְטָהַר
 אַךְ בְּמֵי נְדָה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֵא בְּאִשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם: כד כָּל מַדְעָם
 דְּמִתְעַל בְּנוֹרָא. תַּעֲבְרוּנִיה בְּנוֹרָא וְיִדְכִי בְרַם. בְּמֵי אֲדִיּוּתָא יִתְדִי. וְכֹל דְּלֹא מִתְעַל, בְּנוֹרָא
 תַּעֲבְרוּנִיה בְּמַיָּא; כה וְכַבֵּסְתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחַר תִּבְאוּ
 אֶל־הַמַּחֲנֶה: וּתְחַוְּרוּן לְבוּשֵׁיכֶם. בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְתִדְכוּן, וְכֵתֵר בֶּן תִּיעֲלוּן לְמִשְׁרֵיתָא; ס
 ד בַּסֵּת"י [ב] (רביעי) כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַאֲמַר יֵי לְמֹשֶׁה לְמִימַר;
 כו שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוּחַ הַשְּׁבִי בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה אֹתָהּ וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: קבִיל. יַת חוּשְׁבֵן דְּבֵרַת שְׁבִיָּא. בְּאֲנָשָׁא וּבְעֵירָא. אֵת וְאֶעֱזֹר
 כַּהֲנָא, וְרִישֵׁי אֲבֹהַת כְּנַשְׁתָּא; כז וְחֻצִית אֶת־הַמְּלֻקוֹחַ בֵּין תְּפִשִׁי הַמִּלְחָמָה
 הַיֵּצְאִים לַצִּבָּא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: וּתְפַלֵּיג יַת דְּבֵרַתָּא. בֵּין גּוֹבְרֵי מְגִיחֵי קַרְבָּא. דְּנִפְקוּ
 לְחִילָא, וּבֵין כָּל כְּנַשְׁתָּא; כח וְהִרְמַת מִכֶּסֶף לִיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 הַיֵּצְאִים לַצִּבָּא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמֵשׁ הַמַּאֲוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּקָר
 וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֶזְאוֹן: וְתַפְרִישׁ נְסִיבָא קָדָם יֵי. מִן גּוֹבְרֵי מְגִיחֵי קַרְבָּא דְּנִפְקוּ לְחִילָא.
 כחא נֶפֶשׁא. מִחֲמֵשׁ מַאָה. מִן אֲנָשָׁא וּמִן תּוֹרֵי, וּמִן חֲמֹרֵי וּמִן עֶזְאוֹן; כט *מִמְּחֻצִיתֶם תִּקְחוּ
 וְנִתְתָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: מִפְּלִגוּתְהוֹן תִּסְבוּן. וְתַתִּין; לְאֶעֱזֹר כַּהֲנָא
 אֲפֻרְשׁוּתָא קָדָם יֵי; ל וּמִמְּחֻצִית בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקְחוּ | אֶחָד | אֶחָד מִן־הַחֲמֻשִּׁים
 מִן־הָאָדָם מִן־הַבְּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֶזְאוֹן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנִתְתָה
 אֲתֶם לְלוֹיִם שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה: וּמִפְּלִגוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תִּסְבַּח חַד דִּיתְחַד
 (ס"א דְּאֵתְחַד) מִן חֲמֻשִּׁין. מִן אֲנָשָׁא מִן תּוֹרֵי. מִן חֲמֹרֵי וּמִן עֶזְאוֹן מִכָּל בְּעִירָא. וְתַתִּין יִתְהוֹן לְלוֹיָאֵי.

נְטָרֵי, מִטְרַת מִשְׁכַּנָּא דִּינִי;

לא ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ועבד משה. ואלעזר
 כהנא, כמא דפקיד יי ית משה; לב ויהי המלקוח יתר הִבּוֹ אֲשֶׁר בִּזְזוּ עִם הַצֶּבֶא
 צֵאן שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים: וְהוֹת דְּבִרְתָּא. שָׂאָר בְּזֵא.
 דְּבִזוּ עֲמָא דְנִפְקוּ לְחִילָא. עֲנָא, שִׁית מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִשָּׁא אֲפִין; לֵג וּבִקְרָ שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים
 אֶלֶף: וְתוּרִי, שִׁבְעִין וְתַרְיַן אֲפִין; לֵד וְחֲמֵרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף: וְחֲמֵרִי, שְׁתֵּין וְחַד
 אֲפִין; לֵה וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
 וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף: וְנִפְשָׁא דְאַנְשָׁא. מִן נְשִׂיא. דְּלֹא יָדְעָא מִשְׁכָּבֵי דְכּוּרָא. כָּל נִפְשָׁתָא, תְּלַתִּין
 וְתַרְיַן אֲפִין; לוֹ וְתַהִי הַמְּחֻצָּה חֵלֶק הַיְצֵאִים בְּצִבָּא מִסְפָּר הַצֵּאן שְׁלֹשׁ־
 מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְהוֹת פְּלִגּוּתָא.
 חוֹלֶק. גּוּבְרִיא דְנִפְקוּ לְחִילָא. מִנֵּין עֲנָא. תְּלַת מָאָה וְתַלְתִּין, וְשִׁבְעָא אֲפִין וְחֲמִישׁ מָאָה; לוֹ וְיַהִי
 הַמְּכֶס לִיהוֹה מִן־הַצֵּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים: וְהוֹה. נְסִיבָא קָדָם יי מִן
 עֲנָא, שִׁית מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִישׁ; לֵח וְהַבְּקָר שְׁשָׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וּמְכֶסֶס לִיהוֹה
 שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים: וְתוּרִי. תְּלַתִּין וְשִׁתָּא אֲפִין, וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי שִׁבְעִין וְתַרְיַן; טל וְחֲמֵרִים
 שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וּמְכֶסֶס לִיהוֹה אֶחָד וְשִׁשִּׁים: וְחֲמֵרִי. תְּלַתִּין אֲפִין
 וְחֲמִישׁ מָאָה, וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי שְׁתֵּין וְחַד; מ וְנֶפֶשׁ אָדָם שְׁשָׁה עֶשְׂרֵת אֶלֶף וּמְכֶסֶס
 לִיהוֹה שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים נֶפֶשׁ: וְנִפְשָׁא דְאַנְשָׁא. שְׁתַּת עֶשְׂרֵת אֲפִין. וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי, תְּלַתִּין
 וְתַרְיַן נִפְשָׁן; מֵא וְיַתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מְכֶסֶס תְּרוּמַת יְהוֹה לְאַלְעֹזֵר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוֹה אֶת־מֹשֶׁה: וְיֵהֵב מֹשֶׁה. ית נְסִיב אֶפְרָשׁוּתָא קָדָם יי. לְאַעְזֹר כְּהֵנָּא, כְּמָא דְפִקִּיד
 יי ית משה;

(חמישי) מב וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים
העבאים: ומפלגות בני ישראל. דפּלַג מִשֶׁה, מן גובריא דנפקו לחילא; מג ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש-מאות אֶלֶף ושלשים אֶלֶף שבעת אלפים וחמש
מאות: והות. פלגות כנשתא מן ענא. תלת מאה ותלתין. (ו) שבעא אפין וחמיש מאה;
מד ובקר ששה ושלשים אֶלֶף: ותורי, תלתין ושתא אפין; מה וחמרים שלשים
אֶלֶף וחמש מאות: וחמרי, תלתין אפין וחמיש מאה; מז ונפש אדם ששה עשר
אֶלֶף: ונפשא דאנשא, שבת עשר אפין; מז ויקח משה ממחצת בני-ישראל
את-האחז אחד מן-החמשים מן-האדם ומן-הבהמה ויתן אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-משה: ונסיב משה מפלגות
בני ישראל. ית דאתחד חד מן חמשיין. מן אנשא ומן בעירא. ויהב יתהון ללויא. נטרי משרת
משכנא דיין, כמא דפקיד יי ית משה; מח ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי
הצבא שרי האלפים ושרי המאות: וקרבו לות משה. דממונן על אפי חילא, רבני
אפי ורבני מאותא; מט ויאמרו אל-משה עבדיך נשאו את-ראש אנשי
המלחמה אשר בידנו ולא-נפקד ממנו איש: ואמרו למשה. עבדך קבילו. ית
חושבן. גוברי מגיחי קרבא דעמנא, ולא שגא מננא אנשי; נ ונקרב את-קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי-זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר
על-נפשתינו לפני יהוה: וקריבנא ית קורבנא דיין. גבר דאשכח מן דדהב שירין ושבין.
עזקו קדשין ומחוד; לכפרא על נפשתינא קדם יי; נא ויקח משה ואלעזר הכהן
את-הזהב מאתם כל כלי מעשה: ונסיב משה. ואלעזר כהנא. ית דהבא מנהון, כל מן
דעובדא; נב ויהי | כל-זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אֶלֶף
שבע-מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:
והוה כל דהב אפרשיתא. דאפרישו קדם יי. שבת עשר אפין. שבע מאה וחמשיין סלעין. מן רבני
אפי, ומן רבני מאותא; נג אנשי הצבא בזזו איש לו: גוברין דחילא, בזו גבר לנפשיה;
נד ויקח משה ואלעזר הכהן את-הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל-אהל מועד זכרון לבני-ישראל לפני יהוה: ונסיב משה.
ואעזר כהנא ית דהבא. מן רבני אפי ומאותא. ואיתאאו יתיה למשכן זמנא, דוכרנא לבני ישראל

הַבַּסֵּת־יִי [ג] (ששי) (שלישי כשהן מחוברות) לֵב אַ וּמִקְנֵה אֶרֶץ רַב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן
 וְלְבְנֵי-גָד עָצוּם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה
 הַמָּקוֹם מְקוֹם מְקַנָּה: וּבַעִיר סָגִי. הָיָה. לְבְנֵי רְאוּבֵן. וְלְבְנֵי גָד תִּקְיָף לַחֲדָא. וְחִזּוּ. יֵת אֶרֶע
 יַעֲזֹר וְיֵת אֶרֶע גִּלְעָד. וְהָא אַתְרָא אַתְר פֶּשֶׁר לְבֵית בְּעִיר; ב וַיָּבֹאוּ בְנֵי-גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-נְשִׂאֵי הָעֵדוּת לֵאמֹר: וְאַתּוּ בְנֵי
 גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן. וַאֲמַרוּ לְמֹשֶׁה וְלְאַלְעָזָר כֹּהֵנָא. וְלִרְבִּיבֵי כְּנִשְׁתָּא לְמִימְרֵי; ג עֲטָרוֹת וְדִיבֹן
 וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחֻשְׁבוֹן וְאַלְעֵלָה וְשָׁבֶם וְנָבו וּבְעֹן: עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה.
 וְחֻשְׁבוֹן וְאַלְעֵלָה. וְשָׁבֶם וְנָבו וּבְעֹן; ד הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לְפָנָי עַד־תִּישָׂא
 אֶרֶץ מְקַנָּה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מְקַנָּה: אַרְעָא. דִּמְחָא יֵי יֵת יִתְבְּהָא קְדָם כְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל.
 אַרְע כְּשָׂרָא לְבֵית בְּעִיר הִיא. וְלַעֲבָדְךָ אֵית בְּעִיר; ס

וּבַסֵּתִי ה' וַיֹּאמְרוּ אִם־מֵצֵאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעַבְדֶּיךָ
לְאַחֲזָהּ אֶל־תַּעֲבָרְנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן: וַאֲמְרוּ. אִם אֲשַׁכַּחנָא רַחֲמִין בְּעֵינְךָ. תַּתִּיחֵיב. אֲרַעֵא
הָדָא. לְעַבְדְּךָ לְאַחֲסָנָא. לֹא תַעֲבָרְנָנָא יַת יַרְדֵּנָא; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנָיִךְ גֹּד וּלְבָנָי
רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ פֹה: וַאֲמַר מֹשֶׁה. לְבָנֵי גֹד וּלְבָנֵי
רְאוּבֵן. הָאֲחִיכוֹן. יִיתֹון לְאַחֲזָא קִרְבָּא. וְאַתֹון תִּתְבוֹן הֲכָא; ז' וּלְמָה תִּנְוֹאוּן (קרי תְּנִיאוּן)
אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֵי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: וּלְמָה תִּנְוֹון.
יַת לְבָא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. מִלְּמַעֲבַר לְאַרְעָא. דִּיהֵב לְהוֹן יִי; ח פֹּה עֲשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשִׁלְחֵי
אַתֶּם מִקְדָּשׁ בְּרַנַּע לְרֹאוֹת אֶת־הָאָרֶץ: בְּדִין עֲבַדוּ אֲבֹהֵתְכוֹן. בְּדִ שְׁלַחִית יַתְהוֹן;
מִרְקַם גִּיּאָה לְמַחְזֵי יַת אֲרַעֵא; ט וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבִיאוּ
אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: וְסִלְיֹון
עַד נַחֲלָא דְאַתְפְּלָא. וַחֲזוּ יַת אֲרַעֵא. וְאוֹנִיאוּ. יַת לְבָא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּדִיל דְלֹא לְמִיעַל לְאַרְעָא;
דִּיהֵב לְהוֹן יִי; י וַיַּחֲרֹ־אֲף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר: וּתְקִיף רוּגְזָא דִּי בַּיּוֹמָא
הַהוּא. וְקִיִּם לְמִימְרֵי; יא אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי
לֹא־מְלֹאוּ אַחֲרָי: אִם יַחֲזוּן גּוֹבְרִיָא דְסִלְיֹון מִמִּצְרַיִם. מִבַּר עֲשְׂרִין שָׁנִין וְלַעֲלִיא. יַת אֲרַעֵא.
דְּקִימִית. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אָרִי לֹא אֲשַׁלִּימוּ בְּתַר דְּחַלְתֵּי; יב בְּלִתִּי כָּלֵב
בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנְזִי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי יְהוָה: אֲהִיִן. כָּלֵב בַּר יִפְנֶה
קִנְזָאָה. וַיְהוֹשֻׁעַ בַּר נּוּן. אָרִי אֲשַׁלִּימוּ בְּתַר דְּחַלְתָּא דִּי; יג וַיַּחֲרֹ־אֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנַּעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר הַעֲשִׂיָה הִרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה: וּתְקִיף רוּגְזָא דִּי בְּיִשְׂרָאֵל. וְאוֹחַרְנוֹן בַּמִּדְבָּרָא. אַרְבַּעִין שָׁנִין. עַד דְּסָף כָּל דְּרָא. דְּעַבַד
דְּבִישׁ קָדָם יִי; יד וְהִנֵּה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים
לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: וְהָא קִמַּתוֹן. בְּתַר אֲבֹהֵתְכוֹן. תַּלְמִידֵי
גּוֹבְרִיָא חִיבִיא. לְאוֹסְפָא עוֹד. עַל תְּקוּף רוּגְזָא דִּי עַל יִשְׂרָאֵל; טו כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף
עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתֶּם לְכָל־הָעַם הַזֶּה: אָרִי תִתּוּבוֹן מִבְּתַר דְּחַלְתִּיָה. וַיִּוִּסִּף
עוֹד. לְאוֹחַרוֹתְהוֹן בַּמִּדְבָּרָא. וְתַחֲפִלוֹן לְכָל עַמָּא הַדִּין; ס טז וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדַרְת
צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפְּנוּ: וּקְרִיבוּ לֹותִיָה וַאֲמְרוּ. חֲטְרִין דְּעָן. נְבָנֵי לְבַעֲרִנָא
הֲכָא. וּקְרוּיִן לְטַפְּלָנָא; יז וְאַנְחָנוּ גַחֲלִין חֲשִׁים לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם־הִבִּיאֲנֶם אֶל־מְקוֹמָם וַיִּשָּׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבַעַר מִפָּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
וְאַנְחָנָא נִזְדְּרוּ מִבְּעִין קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַד. דְּנַעֲלִינוּן לְאַתְרֵהוֹן. וְיַתִּיב טַפְּלָנָא בְּקְרוּיִן בְּרִיכוֹן. מִן קָדָם
יַתִּיבֵי אֲרַעֵא; יח לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינּוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ:
לֹא נָתוּב לְבַתְּנָא. עַד. דְּיַחֲסִינוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. גְּבַר אַחֲסָנִיתִיָה; יט כִּי לֹא נִנְחַל אַתֶּם מֵעַבְרֵי
לְיַרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָּאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלָינוּ מֵעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה: אָרִי לֹא נַחֲסִין
עַמְהוֹן. מֵעַבְרָא לְיַרְדֵּנָא וְלַהֲלָאָה (ס"א וְלַהֲלָא). אָרִי קַבִּילָנָא אַחֲסָנִתָּנָא לָנָא. מֵעַבְרָא דְיַרְדֵּנָא

וְבַסֵּטִי [ד'] (שביעי) (רביעי כשהן מחוברות) כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם־תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה: וְאָמַר לְהוֹן מֹשֶׁה. אִם תַּעֲבֹדוּן
 ית פתגמא הדין. אם תזדונון. קדם עמא די לקרבא; כא וְעָבַר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אֵיבֹי מִפְּנֵיו: וַיַּעֲבֹר לְכוּן כָּל דַּמְזָרוּן.
 ית ירדנא קדם עמא די. עד דיתריד. ית בעלי דבבואי מן קדמוהי; כב וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נְקִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהֵייתָה הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה: וְתִתְּכִישׁ אֶרֶעָא. קדם עמא די וּבִתֵּר בֵּן תְּתוּבוּן.
 ותהון זכאין. קדם יי ומישרא. ותהי. ארעא הדיא לכוון. לאחסנא קדם יי; כג וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן
 כִּן הִנֵּה חֲטַאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטַאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם: וְאִם לֹא
 תַעֲבֹדוּן בֵּן. הא חבתון קדם יי. ודעו חובתכוון. דתשפח יתכוון; כד בְּנוֹ־לָכֶם עָרִים
 לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְעִנְיָכֶם וְהֵיִצְא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: בְּנוּ לְכוּן קְרוּיָן לְטַפְּלְכוּן.
 וחסרין לענכוון. ודיפוק מפומכוון תעבדוון; כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר עֲבַדִּיד יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדְנִי מְצִוָּה: וְאָמַר (ס"א ואמר) בְּנֵי גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן. לְמֹשֶׁה
 לְמִימַר. עבדך יעבדוון. כמא דרבוני מפקיד; כו טַפְּנוּ נְשִׁינוּ מְקַנְנוּ וְכָל־בְּהֵמָתָנוּ
 יְהִי־שֵׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: טַפְּלָנָא נְשָׂנָא. גִּיתָנָא וְכָל בְּעִירָנָא. יהון תמן בקרוי גלעד;
 כז וְעֲבַדִּיד יַעֲבָרוּ כָּל־חֲלוּץ עָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדְנִי
 דִּבֶּר: וְעֲבַדךְ יַעֲבֹדוּן. כָּל מְזָרוּ חִילָא. קדם עמא די לקרבא. כמא דרבוני ממליל; כח וַיִּצְוּ
 לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת
 הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּפְקִיד לְהוֹן מֹשֶׁה. ית אלעזר כהנא. וית יהושע בר נון. וית רישי;
 אֲבָהָת שְׁבִטָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל; כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִם־יַעֲבָרוּ בְּנֵי־גֹד
 וּבְנֵי־רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה
 וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה: וְאָמַר
 מֹשֶׁה לְהוֹן. אם יעברון בני גוד ובני ראובן עמכוון. ית ירדנא. כָּל דַּמְזָרוּ לְקַרְבָּא קְדָם עֲמָא דִּי.
 וְתִתְּכִישׁ אֶרֶעָא קְדָמִיכוּן. וְתִתְּנוּן לְהוֹן. ית ארע גלעד לאחסנא; ל וְאִם־לֹא יַעֲבָרוּ
 חֲלוּצִים אֶתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וְאִם לֹא יַעֲבֹדוּן. מְזָרוּן עֲמָכוּן;
 וַיַּחֲסִנוּן בִּינֵיכוּן בְּאֶרֶעָא דְכְּנָעַן;

לא ויענו בני־גד ובני־ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל־עבדיך בן
 נעשה: ואתיבו בני־גד. ובני־ראובן למימר. ית דמליל יי; לעבדך בן נעבדי; לב נחנו נעבר
 חלוצים לפני יהוה ארץ פנעז ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: נחנא
 נעבר מזרזין. קדם עמא די לארעא דכנען. ועמנא אחודת אחסנתנא. מעברא לירדנא; לג ויתן
 להם | משה לבני־גד ולבני־ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן־יוסף
 את־ממלכת סיחן מלך האמרי ואת־ממלכת עוג מלך הבשן הארץ
 לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויהב להון משה. לבני־גד ולבני־ראובן. ולפלגות
 שבטא דמנשה בר יוסף. ית מלכותיה דסיחון מלכא אמוראה. וית מלכותיה. דעוג מלכא
 דמתנן. ארעא. לקרוהא בתחומין. קרוי ארעא סחור סחור; לד ויבנו בני־גד את־דיבן
 ואת־עטרות ואת ערער: ובנו בני־גד. ית דיבון וית עטרות. וית ערוער; לה ואת־
 עטרות שופן ואת־יעזר ויגבהה: וית עטרות שופן. וית יעזר ורמתא; לו ואת־בית
 נמרה ואת־בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: וית בית נמרה וית בית הרן.
 קרוין פריכן וחסרין דען; לו ובני־ראובן בנו את־חשבון ואת־אלעלא ואת
 קריתים: ובני־ראובן בנו. ית חשבון וית אלעלא. וית קריתים; לה ואת־נבו ואת־בעל
 מעון מוסבת שם ואת־שבמה ויקראו בשמות את־שמות הערים אשר
 בנו: וית נבו. וית בעל מעון. מקפן שמהן וית שבמה. וקרו בשמהן. ית שמהת קרויא דבנו;
 טל וילכו בני־מכיר בן־מנשה גלעדה וילפדה ויורש את־האמרי
 אשר־בה: ואזלו. בני־מכיר בר מנשה. לגלעד וכבשוהא. ותריך ית אמוראה דבה;
 (מפטיר) מ ויתן משה את־הגלעד למכיר בן־מנשה וישב בה: ויהב משה
 ית גלעד. למכיר בר מנשה. ויתיב בה; מא ויאיר בן־מנשה הלך וילפד
 את־חיותיהם ויקרא אתהן חיות יאיר: ויאיר בר מנשה אזל. וכבש ית פפרניהון;
 וקרא יתהון פפרני יאיר; מב ונבח הלך וילפד את־קנת ואת־בנתיה ויקרא
 °לה נבח בשמו: ונבח אזל. וכבש ית קנת וית פפרנהא. וקרא לה נבח בשמיה; פ